

**ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

ЗАТВЕРДЖЕНО

рішення приймальної комісії університету
від 2 липня 2021 року,
протокол № 5

Голова приймальної комісії

_____ **Олег ОМЕЛЬЧУК**

МП

02 липня 2021 року

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
щодо написання наукового реферату (доповіді)
для вступу на навчання за освітньо-науковою програмою підготовки
доктора філософії зі спеціальності 081 Право**

Призначення наукового реферату (доповіді)

Науковий реферат (наукова доповідь) повинні продемонструвати й підтвердити здатність вступника займатися науковою діяльністю в обсягу, передбаченому навчанням в аспірантурі. Виходячи з цього, тема наукового реферату (доповіді) повинні містити актуальну наукову правничу проблему з огляду на наукові інтереси вступника, відобразити проблему (тематику, напрям) майбутнього дисертаційного дослідження з метою виявлення його наукової актуальності і можливості реалізації.

Орієнтований перелік тем наукового реферату викладено у додатку А, при цьому вступник до аспірантури може подати науковий реферат із власною назвою або отримати консультацію в приймальній комісії або відділі аспірантури та докторантури з цього питання.

Відмінність наукового реферату та наукової доповіді полягає у тому, що наукова доповідь повинна містити елементи наукової новизни, тобто наукові результати, які можна охарактеризувати за такими критеріями: отримано вперше, удосконалено, здобуло подальший розвиток.

Загальні вимоги до оформлення наукового реферату

Науковий реферат (обсяг 15–20 сторінок, 0,5-1,0 а.а.) складається із вступу (2–3 стор.), основної частини, яка поділяється на питання та підписання, висновків (2–3 стор.) та списку використаних джерел. До реферату можуть додаватися додатки, які не враховуються при визначенні обсягу реферату.

Заголовки структурних частин друкують великими літерами симетрично до тексту. Відстань між заголовком (за виключенням заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервалам.

Підпитання нумерують у межах кожного питання. Номер підпитання складається з номера питання і порядкового номера підпитання, між якими ставлять крапку. В кінці номера підпитання повинна стояти крапка, наприклад: “2.3.” (третє підпитання другого питання). Потім у тому ж рядку йде заголовок підпитання. Заголовки підпитань друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою.

Приклад оформлення наукового реферату подано в додатку Б.

Загальні вимоги до оформлення наукової доповіді

Наукова доповідь (обсяг 10–15 сторінок, до 0,5 а.а.) повинна стосуватися окремого проблемного питання у галузі права, яка не лише відповідає ознаками актуальності, але й містить власні висновки, які відрізняються від вже наявних у правничій науці. Допускається подання наукової доповіді, оприлюдненої на науковому заході, але не опублікованої в окремому збірнику, а також якщо матеріали відповідного заходу не публікувалися.

Наукова доповідь структурно повинна складатися з наступних елементів: постановка проблеми, аналіз останніх досліджень і публікацій, формулювання цілей дослідження; виклад основного матеріалу дослідження, висновки і перспективи подальших розвідок.

Приклад оформлення титульного аркуша наукової доповіді подано в додатку В.

Загальні науково-методологічні поради щодо оформлення наукового реферату (доповіді)

При висвітленні передбачених планом питань потрібно:

— наводити і розглядати різні погляди окремих науковців та практичних працівників щодо проблем, які досліджуються;

— визначати свою позицію щодо спірних проблем, підтримуючи одну чи кілька з висловлених точок зору або формулюючи свою власну з наведенням відповідних аргументів;

— аналізувати відповідні положення нормативно-правових актів, у тому числі, в разі потреби, законодавство іноземних держав та міжнародно-правові акти;

— використовувати матеріали юридичної практики та матеріали ілюстративного характеру (статистичні дані, узагальнення, витяги з архівних документів, судових рішень та узагальнень практики застосування законодавства, дані соціологічних опитувань тощо);

— підтримувати чи вносити пропозиції щодо вдосконалення законодавства та поліпшення практики його застосування, формулювати інші пропозиції спеціально-юридичного, методологічного та теоретичного характеру;

— дотримувати вимог чинного законодавства щодо захисту прав інтелектуальної власності та правил академічної доброчесності.

Загальні вимоги до оформлення наукового реферату (доповіді)

Науковий реферат (доповідь) слід друкувати на одній стороні аркуша формату А4 (210x297 мм) від двадцяти п'яти до тридцяти рядків на сторінці і не менше сорока знаків в рядку.

Текст роботи необхідно друкувати, залишаючи поля таких розмірів: ліве — не менше 30 мм, праве — не менше 10 мм, верхнє — не менше 20 мм, нижнє — не менше 20 мм.

Шрифт: *Times New Roman*. Розмір шрифту — 14. Інтервал — 1,5.

Першою сторінкою наукового реферату (доповіді) є титульний аркуш (додатки Б, В відповідно), який включають до загальної нумерації сторінок роботи. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють уверху справа сторінки без крапки в кінці.

Цитати

Сильною стороною наукової праці є вміння автора на підтвердження своєї правоти посилатися на авторитетні джерела або *дискутувати зі своїми опонентами*. У цьому випадку академічний етикет вимагає правильно відтворити текст цитати. Текст цитати береться в лапки, приводиться в тій же граматичній формі, що і відповідному джерелі, зі збереженням особливостей авторського тексту.

При непрямому цитуванні (при викладі думок інших авторів своїми словами) варто гранично точно викладати авторські думки й коректно оцінювати думки опонента. Цитування не повинне бути ні надлишковим, ні недостатнім: надлишкове цитування створює враження компліятивного характеру роботи, а недостатнє — знижує наукову цінність роботи здобувача.

В обов'язковому порядку кожна цитата повинна супроводжуватися посиланням на використане джерело.

Список використаних джерел

Бібліографічний опис складають безпосередньо за друкованим твором або виписують із каталогів і бібліографічних покажчиків повністю без пропусків будь-яких елементів, скорочення назв і та ін.

Допускаються різні способи складання бібліографічних списків:

✓ *алфавітний спосіб групування літературних джерел за прізвищами перших авторів або заголовків;*

✓ *по мірі згадування у тексті роботи.*

Використані джерела оформляються згідно з додатком Г до цих методичних рекомендацій.

Оформлення посилань та академічна доброчесність

При написанні наукової доповіді (реферату) необхідно здійснювати посилання на джерела, матеріали або окремі результати, на ідеях і висновках яких розроблюються проблеми, задачі, питання, вивченню яких присвячена робота. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг.

Посилатися слід на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання.

Особливу увагу при написанні слід приділити використанню наукових праць інших авторів. Таке використання можливе лише за умови дотримання авторських прав, за допомогою належним чином оформлених посилань.

Посилання на джерела робляться згідно з їх переліком у квадратних дужках, наприклад, "... давши визначення терміну "репутація", Р. О. Стефанчук вказує, що воно походить від латинського слова *reputatio*, яке означає обдумування ... [30, с. 17]".

Відповідний опис у переліку посилань:

30. Стефанчук Р. О. Захист честі, гідності та репутації в цивільному праві. К.: Науковий світ, 2001. 303 с.

Науковий реферат (доповідь) обов'язково проходить перевірку на дотримання вимог академічної доброчесності у порядку, що визначений Положенням про систему запобігання академічному плагіату в академічних та наукових текстах у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова.

ОРІЄНТОВНА ТЕМАТИКА РЕФЕРАТІВ

ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА. ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

1. Особливості сучасного гуманітарного знання (гуманітаристики) та філософії права.
2. Філософія права в системі суспільствознавчих дисциплін.
3. Філософія права як частина практичної філософії.
4. Злочини проти людяності як новий критерій сучасної філософії права.
5. Вплив картини світу та панівної світоглядної настанови на предметні форми права.
6. Картина права як конкретизація картини світу.
7. Сучасна філософія права.
8. Особливості методології філософії права
9. Нові методологічні підходи у філософії права.
10. Синергетичний та семіотичний підходи у філософії права.
11. Соціальний та правовий експерименти як об'єкти філософсько-правового осмислення.
12. Право та неправо.
13. Природне право: традиція і сучасність.
14. Правовий позитивізм як вид нейтрального до моралі права.
15. Право і сучасна політико-правова доктрина неолібералізму.
16. Поняття дефектів права.

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

1. Правові основи діяльності органів державної влади і управління щодо забезпечення оборони України.
2. Організаційно-правові аспекти забезпечення цивільної оборони.
3. Загальна характеристика адміністративної діяльності органів внутрішніх справ.
4. Правові засади участі громадян в охороні державного кордону та громадського порядку.
5. Порядок застосування поліцією примусових заходів.
6. Державні наукові та науково-технічні програми як об'єкт правового регулювання.
7. Адміністративно-правовий статус суб'єктів культурної діяльності.
8. Система та адміністративно-правовий статус органів, які здійснюють державне управління молодіжною політикою.
9. Адміністративно-правові механізми впливу держави на економічні процеси.

10. Законодавче регулювання адміністративної відповідальності за податкові правопорушення.
11. Організаційно-правові засади державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб підприємців.
12. Сучасні підходи до проблеми предмету фінансового права.
13. Пільги з оподаткування як елемент фінансово-правового механізму регулювання.
14. Податкове законодавство України та проблеми його систематизації.
15. Правове регулювання кошторисно-бюджетного фінансування та його об'єкти.
16. Національні інформаційні ресурси як об'єкт інформаційних правовідносин.
17. Державна інформаційна політика як об'єкт інформаційних правовідносин.
18. Засоби масової інформації як об'єкт інформаційних правовідносин.
19. Роль права у формуванні інформаційної культури.
20. Співробітництво України з міжнародними організаціями та зарубіжними державами в галузі інформаційної діяльності.
21. Особливості правового регулювання інформаційних відносин у діяльності Державної фіскальної служби України.
22. Виявлення і документування злочинів, пов'язаних з інформаційними відносинами.

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

1. Види цивільних правовідносин.
2. Відшкодування шкоди, завданої смертю потерпілого.
3. Дія цивільного закону у часі, просторі і за колом осіб.
4. Договір перевезення пасажирів залізничним транспортом.
5. Договір ренти як різновид договорів про передачу майна у власність.
6. Категорія інтересу в цивільному праві.
7. Ліквідація повного товариства.
8. Лікувальні установи як юридичні особи.
9. Майнові права як об'єкти цивільного права.
10. Наука цивільного процесуального права України.
11. Особливості правового статусу простого товариства в цивільному праві.
12. Питання адаптації цивільного законодавства України до законодавства Європейського Союзу (щодо окремої пріоритетної сфери, за вибором).
13. Поняття та види деривативів.
14. Поняття юридичної особи у цивільному праві.
15. Поручка як спосіб забезпечення виконання зобов'язань.
16. Право на життя: цивільно-правовий аспект.
17. Право на особисту недоторканість як особисте немайнове право фізичної особи.
18. Принципи здійснення суб'єктивних цивільних прав.
19. Простий вексель.

- 20.Репродуктивні права як різновид особистих немайнових прав фізичної особи.
- 21.Розвиток науки цивільного права в Україні.
- 22.Розірвання договору дарування.
- 23.Самозахист у цивільному праві.
- 24.Свідок як учасник цивільних процесуальних правовідносин.
- 25.Сімейний кодекс України як джерело цивільного права України.
- 26.Спадкування за заповітом.
- 27.Спадкування предметів домашньої обстановки.
- 28.Справи про надання повного обсягу цивільної дієздатності.
- 29.Тварини як об'єкт цивільних правовідносин.
- 30.Торговельна марка як об'єкт цивільних правовідносин.
- 31.Ускладнення у ході судового розгляду цивільної справи.
- 32.Установчі документи господарських товариств: порівняльна характеристика.
- 33.Участь у цивільному процесі органів та осіб, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб.
- 34.Функції цивільного права.
- 35.Цивільне право як навчальна дисципліна
- 36.Цивільно-правовий захист споживача за договором роздрібної купівлі-продажу.
- 37.Цивільно-правовий статус банку.
- 38.Цивільно-правовий статус пацієнта.
- 39.Чартерні перевезення у міжнародному приватному праві.
- 40.Юридична природа речових прав на чуже майно.

ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО; ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Способи захисту земельних прав. Підвідомчість земельних спорів.
2. Право користування надрами та його види.
3. Особливості фермерських господарств в Україні.
4. Проблеми правового забезпечення цільового призначення земельної ділянки.
5. Особливості складу земель сільськогосподарського призначення.
6. Правова охорона земель в Україні.
7. Договір контрактації сільськогосподарської продукції.
8. Систематизація трудового законодавства на сучасному етапі державотворення.
9. Право на працю в умовах становлення та розвитку цифрового суспільства.
- 10.Проблемні аспекти соціального забезпечення осіб з інвалідністю.
- 11.Соціальне забезпечення військовослужбовців та осіб, звільнених з військової служби.

**КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ;
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО; КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА
КРИМІНАЛІСТИКА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ;
СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА**

1. Заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб за законодавством України.
2. Диференціація кримінальної відповідальності за заподіяння смерті людині.
3. Диференціація кримінальної відповідальності за заподіяння шкоди здоров'ю людини.
4. Судовий контроль за законністю дій і рішень органів досудового розслідування відповідно до кримінального процесуального законодавства України.
5. Угоди в кримінальному провадженні відповідно до кримінального процесуального законодавства України.
6. Загальні положення судового розгляду кримінального провадження відповідно до кримінального процесуального законодавства України.
7. Тактика проведення обшуку.
8. Криміналістична характеристика злочинів проти інтелектуальної власності.
9. Виявлення і фіксація доказів при проведенні слідчого огляду при розслідуванні злочинів вчинених за допомогою комп'ютерної техніки.
- 10.Форми використання спеціальних знань при розслідуванні злочинів пов'язаних з втручанням в телекомунікаційні (комп'ютерні) мережі.
- 11.Вимоги до освітніх та професійних якостей судового експерта за законодавством України.
- 12.Порядок атестації та державної реєстрації методик проведення судових експертиз за законодавством України.
- 13.Нормативно-правові основи проведення судової експертизи в Україні.
- 14.Правова основа діяльності судового експерта в Україні.
- 15.Поняття і ознаки професійної злочинності. Запобігання професійній злочинності.
- 16.Кримінологічна характеристика та запобігання жіночій злочинності.
- 17.Підстави звільнення від відбування покарання.
- 18.Встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
КАФЕДРА ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ

Маковець Іван Петрович

ДИСКРЕЦІЙНІ ПОВНОВАЖЕННЯ СУДУ
В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ

НАУКОВИЙ РЕФЕРАТ
для вступу до аспірантури зі спеціальності
081 Право

Науковий реферат містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

(підпис, ініціали та прізвище вступника)

ЗМІСТ

ВСТУП
1. Теоретичні засади дискреційних повноважень
1.1. Підходи до визначення суддівського розсуду
1.2. Загальна характеристика суддівського розсуду
2. Дискреційні повноваження суду щодо розгляду цивільної справи
2.1. Дискреційні повноваження суду на стадії підготовки справи до судового розгляду
2.2. Дискреційні повноваження на стадії судового розгляду справи
ВИСНОВКИ
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. На сучасному етапі розвитку України як демократичної ...

Метою роботи є ...

Теоретичною базою дослідження стали наукові праці ... та законодавство ...

Досягнення поставленої мети викликає потребу вирішення таких **завдань:**

— визначити поняття і ...

У ході дослідження використано такі **методи наукового дослідження:** ...

1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДИСКРЕЦІЙНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ

1.1. Підходи до визначення судового розсуду

Перш за все потрібно ...

Так, французький учений Г. Бребан вважає, що дискреційні повноваження, які означають свободу адміністрації оцінювати ситуації й приймати по них рішення, надають адміністрації простір у здійсненні вибору між вільними рішеннями. Вона має право діяти або не діяти, а коли вона діє, то може вибирати один або кілька з можливих варіантів поведінки [12, с. 92].

Отже, дискреційні повноваження — це сукупність прав та обов'язків закріплених у встановленому законодавством порядку за судом, які він застосовує на власний розсуд.

1.2. Загальна характеристика судового розсуду

Можливість судового розсуду ...

Така класифікація мотивів (справедливість, розумність, доцільність) віднесених до першої групи, незважаючи на зовнішню стислість, охоплює можливі варіанти співвідношення морального й матеріального (майнового) критерію й тому має ознаку повноти. Для цілей нашого дослідження мотиви цієї групи далі йменуються традиційними [6, с. 95].

Отже, ознаками дискреційних повноважень суду є застосування дискреційних повноважень передбачене юридичними нормами; наявність декількох, як мінімум двох, варіантів вирішення проблеми, з яких суддя вправі вибрати один; ...

ВИСНОВКИ

У цій роботі проводилось дослідження, що стосується дискреційних повноважень суду при здійсненні окремих процесуальних дій на різних стадіях цивільного процесу.

...

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальне право України. Загальна частина / за ред. М. І. Бажанова. 2-е вид. К. : Юрінком Інтер, 2005. 480 с.
2. Українське кримінальне право. Загальна частина / за ред. В. О. Навроцького. К. : Юрінком Інтер, 2013. 712 с.
3. *Гришук В. К.* Філософсько-правове розуміння відповідальності людини. 2-ге вид. Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2013. 768 с.
4. ...

Дата виконання

підпис

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА

**ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

КАФЕДРА ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА ТА ПРОЦЕСУ

Маковець Іван Петрович

**СПІВВІДНОШЕННЯ ПРИНЦИПІВ
РОЗУМНОСТІ ТА ДОБРОСОВІСНОСТІ
У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ**

НАУКОВА ДОПОВІДЬ

для вступу до аспірантури зі спеціальності
081 Право

Наукова доповідь містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело

(підпис, ініціали та прізвище вступника)

ПРИКЛАДИ
ОФОРМЛЕННЯ БІБЛІОГРАФІЧНОГО ОПИСУ
У СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ У НАУКОВІЙ ДОПОВІДІ
(РЕФЕРАТІ)
з урахуванням Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015

Характеристика джерела	Приклад оформлення
Книги: Один автор	1. Дудоров О. О. Злочини у сфері господарської діяльності: кримінально-правова характеристика: монографія. К.: Юрид. практика, 2003. 924 с.
Два автори	1. Берзін П. С., Марін О. К. Злочинні наслідки: поняття, основні різновиди, кримінально правове значення: монографія. К.: Дакор, 2009. 736 с.
Автор(и) та редактор(и)/упорядники	1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання: монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя: ЗНУ, 2015. 362 с. 2. Дахно І. І., Алієва-Барановська В. М. Право інтелектуальної власності: навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ: ЦУЛ, 2015. 560 с.
Без автора	1. Криміналістика: конспект лекцій / за заг. ред. В. І. Галан; уклад. Ж. В. Удовенко. Київ: ЦУЛ, 2016. 320 с. 2. Міжнародні економічні відносини: навч. посіб. / за ред.: С. О. Якубовського, Ю. О. Ніколаєва. Одеса: ОНУ, 2015. 306 с. 3. Службове право: витоки, сучасність та перспективи розвитку / за ред.: Т. О. Коломoeць, В. К. Колпакова. Запоріжжя, 2017. 328 с.
Багатотомні видання	1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ: САМ, 2016. Т. 17. 712 с. 2. Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т. / Акад. прав. наук України. Харків: Право, 2009. Т. 2: Конституційні засади правової системи України і проблеми її вдосконалення / заг. ред. Ю. П. Битяк. 576 с. 3. Кучерявенко Н. П. Курс податкового права: в 6 т. Харків: Право, 2007. Т. 4: Особенная часть. Косвенные налоги. 536 с.
Автореферати дисертацій	1. Бондар О. Г. Земля як об'єкт права власності за земельним законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.06. Київ, 2005. 20 с. 2. Гнатенко Н. Г. Групи інтересів у Верховній Раді України: сутність і роль у формуванні державної політики: автореф. дис. ... канд. політ. наук: 23.00.02. Київ, 2017. 20 с. 3. Кулініч О. О. Право людини і громадянина на освіту в Україні та конституційно-правовий механізм його реалізації: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. Маріуполь, 2015. 20 с.
Дисертації	1. Крисань Т.С. Збитки як категорія цивільного права України: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право». Одеса, 2008. 218 с.
Законодавчі та нормативні документи	1. Конституція України: офіц. текст. Київ: КМ, 2013. 96 с. 2. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. <i>Голос України</i> . 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22. 3. Повітряний кодекс України: Закон України від 19.05.2011 р. № 3393-VI. <i>Відомості Верховної Ради України</i> . 2011. № 48-49. Ст. 536.

	<p>4. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18</p> <p>5. Деякі питання стипендіального забезпечення: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 4. С. 530–543.</p> <p>6. Про Концепцію вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2017-2020 роки: Указ Президента України від 21.02.2017 р. № 43/2017. <i>Урядовий кур'єр</i>. 2017. 23 лют. (№ 35). С. 10.</p> <p>7. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації: наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2017 р. № 40. <i>Офіційний вісник України</i>. 2017. № 20. С. 136–141.</p>
Архівні документи	<p>1. Лист Голови Співки «Чорнобиль» Г. Ф. Лепіна на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Співки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. <i>ЦДАГО України</i> (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71.</p> <p>2. Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. <i>ЦДАВО України</i> (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8–12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1–3.</p>
Стандарти	<p>1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація).</p> <p>2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Безпека праці. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ: Держгірпромнагляд України, 2006. 181 с.</p> <p>3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ: Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).</p>
Каталоги	<p>1. Історико-правова спадщина України: кат. вист. / Харків. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: Л. І. Романова, О. В. Землянщина. Харків, 1996. 64 с.</p> <p>2. Пам'ятки історії та Львівської області: кат.-довід. / авт.-упоряд.: М. Зобків та ін.; Упр. культури Львів. облдержадмін., Львів. іст. музей. Львів: Новий час, 2003. 160 с.</p>
Бібліографічні покажчики	<p>1. Боротьба з корупцією: нагальна проблема сучасності: бібліогр. покажч. Вип. 2 / уклад.: О. В. Левчук, відп. за вип. Н. М. Чала; Запорізький національний університет. Запоріжжя ЗНУ, 2017. 60 с.</p> <p>2. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича в незалежній Україні: бібліогр. покажч. / уклад.: Н. М. Загородна та ін.; наук. ред. Т. В. Марусик; відп. за вип. М. Б. Зушман. Чернівці: Чернівецький національний університет, 2015. 512 с. (До 140-річчя від дня заснування).</p> <p>3. Лисодед О. В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992-2002) / ред. О. Г. Кальман. Харків: Одісей, 2003. 128 с.</p>
Частина видання: книги	<p>1. Гетьман А. П. Екологічна політика держави: конституційно-правовий аспект. <i>Тридцять лет с екологическим правом</i>: избранные труды. Харьков, 2013. С. 205–212.</p> <p>2. Коломоєць Т. О. Адміністративна деліктологія та</p>

	<p>адміністративна деліктність. <i>Адміністративне право України: підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоєць. Київ, 2009. С. 195–197.</i></p> <p>3. Алексєєв В. М. Правовий статус людини та його реалізація у взаємовідносинах держави та суспільства в державному управлінні в Україні. <i>Теоретичні засади взаємовідносин держави та суспільства в управлінні: монографія. Чернівці, 2012. С. 151–169.</i></p>
Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)	<p>1. Анциперова І. І. Історико-правовий аспект акту про бюджет. <i>Дослідження проблем права в Україні очима молодих вчених: тези доп. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24 квітня 2014 р.). Запоріжжя, 2014. С. 134–137.</i></p> <p>2. Кононенко Н. Методологія толерантності в системі суспільних відносин. <i>Формирование толерантного сознания в обществе: материалы VII междунар. антитеррорист. форума (м. Братислава, 18 ноября 2010 г.). Киев, 2011. С. 145–150.</i></p>
Частина видання: довідкового видання	<p>1. Кучеренко І. М. Право державної власності. <i>Великий енциклопедичний юридичний словник / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 673.</i></p> <p>2. Пирожкова Ю. В. Благодійна організація. <i>Адміністративне право України: словник термінів / за ред.: Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова. Київ, 2014. С. 54–55.</i></p> <p>3. Сірий М. І. Судова влада. <i>Юридична енциклопедія. Київ, 2003. Т. 5. С. 699.</i></p>
Частина видання: продовжуваного видання	<p>1. Коломоєць Т. О. Оцінні поняття в адміністративному законодавстві України: реалії та перспективи формування їх застосування. <i>Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки. Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36–46.</i></p> <p>2. Левчук С. А., Хмельницький А. А. Дослідження статичного деформування складених циліндричних оболонок за допомогою матриць типу Гріна. <i>Вісник Запорізького національного університету. Фізико-математичні науки. Запоріжжя, 2015. № 3. С. 153–159.</i></p> <p>3. Тарасов О. В. Міжнародна правосуб'єктність людини в практиці Нюрнберзького трибуналу. <i>Проблеми законності. Харків, 2011. Вип. 115. С. 200–206.</i></p>
Частина видання: періодичного видання (журналу, газети)	<p>1. Кулініч О. О. Право на освіту в системі конституційних прав людини і громадянина та його гарантії. <i>Часопис Київського університету права. 2007. № 4. С. 88–92.</i></p> <p>2. Коломоєць Т., Колпаков В. Сучасна парадигма адміністративного права: генеза і поняття. <i>Право України. 2017. № 5. С. 71–79.</i></p>
Електронні ресурси	<p>1. Злочинність очима історії: фотовиставка. URL: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/gallery?galleryId=15725757& (дата звернення: 15.11.2018).</p> <p>2. Шарая А. А. Принцип законності за законодавством України. <i>Юридичний науковий електронний журнал. 2017. № 5. С. 115–118. URL: http://lsei.org.ua/5_2017/32.pdf</i> (дата звернення: 15.04.2019).</p>